

Dosarul nr. 2ra-180/21

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud. I. Rabei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Liudmila Mrug,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Liudmila Mrug împotriva Societății pe Acțiuni „Drumuri Rîșcani” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Liudmila Mrug și a fost menținută hotărârea din 05 martie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani,

constată:

La data de 13 noiembrie 2019, Liudmila Mrug a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Drumuri Rîșcani” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că prin ordinul nr. 40 din 01 august 2011, a fost angajată în funcția de paznic la SA „Drumuri Rîșcani”. Obligațiile de serviciu le-a îndeplinit conform contractului de muncă. La data de 03 mai 2018 a avut un conflict cu șeful SA „Drumuri Rîșcani” Trestian V., care l-a adus în incinta sectorului 2 s. Șaptebani pe Cherja Valentin, despre care a auzit că este o rudă apropiată al șefului.

A susținut că salariații au fost alungați din odaia pentru odihnă a lucrătorilor și în această odaie a fost cazat Cherja Valentin, căruia i s-a procurat mobilier, telefon. În luna mai Cherja Valentin se afla în stare de ebrietate și a inițiat un scandal pe teritoriul întreprinderii, iar ea a anunțat poliția, pentru ce a fost avertizată că va fi eliberată din funcție.

Liudmila Mrug a menționat că în luna iulie a anului 2019 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 45-2a din 24 mai 2019 cu privire la lichidarea subdiviziunii Șaptebani, raionul Rîșcani, iar, prin ordinul nr. 54A din 03 iulie 2019 a fost preavizată despre eliberarea din funcție după 2 luni în legătură cu reducerea numărului de personal la SA „Drumuri Rîșcani”.

Reclamanta consideră că urma să fie eliberată din funcție la data de 02 septembrie 2019, însă SA „Drumuri Rîșcani” a eliberat-o la data de 02 octombrie 2019 conform ordinului nr. 141 de încetarea a contractului de muncă, în baza art. 86 alin.(1) lit. c) din Codul muncii. Mai mult ca atât, nu există acordul sindical pentru eliberarea sa din funcție.

A notat că în luna septembrie i-a fost acordat concediul de odihnă și la data de 30 septembrie 2019 a revenit la serviciu.

Liudmila Mrug a solicitat anularea ordinului de eliberare din funcție, restabilirea în funcția de paznic la sectorul Rîșcani, SA „Drumuri Rîșcani”, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 5000 de lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 de lei.

Prin hotărârea din 05 martie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de Liudmila Mrug a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 11 mai 2020 Liudmila Mrug a declarat apel împotriva hotărârii din 05 martie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Liudmila Mrug și a fost menținută hotărârea din 05 martie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la 04 iulie 2019 administrația SA „Drumuri-Rîșcani” a adus la cunoștință angajatului Liudmila Mrug ordinul nr. 53A din 03 iulie 2019 privind reducerea numărului de personal al unității SA „Drumuri-Rîșcani” și ordinul nr. 53 A din 03 iulie 2019 privind preavizarea salariiților care vor fi concediați în legătură cu reducerea numărului de personal al unității SA „Drumuri-Rîșcani”, însă, Liudmila Mrug a refuzat să semneze aceste ordine, în acest sens fiind întocmit proces-verbal de constatare a refuzului.

Instanța de apel a menționat că în răspunsul la petiție nr. M-1355/16 din 29 octombrie 2019, adresat Liudmilei Mrug de către Inspectoratul de Stat al Muncii, se indică că la 05 iulie 2019, prin scrisoarea nr. 119 administrația SA „Drumuri-Rîșcani” a solicitat opinia consultativă de la comitetul sindical în vederea reducerii statelor de personal. Prin răspunsul președintelui Comitetului sindical SA „Drumuri-Rîșcani”, se atestă faptul că în cadrul reuniunii Comitetului sindical din 12 iulie 2019 a fost discutat acordul la reducerea postului de paznic în subdiviziunea Șaptebani și prin votul unanim Comitetul sindical a fost de acord să reducă personalul, cu asigurarea tuturor garanțiilor prevăzute de legislația muncii.

Curtea de Apel Bălți a mai reținut că în perioada de preavizare, Liudmila Mrug a solicitat acordarea concediului de odihnă pentru perioada de lucru 01 august 2018 - 01 august 2019 și prin ordinul SA „Drumuri-Rîșcani” nr. 121 din 19 august 2019, i-a

fost acordat concediul de odihnă cu o durată de 29 zile calendaristice, începând cu data de 01 septembrie 2019 până la data de 29 septembrie 2019. Ca urmare, la 02 octombrie 2019, prin ordinul nr. 141, Liudmila Mrug a fost concediată în legătură cu reducerea statelor de personal în baza art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, cu coordonarea Comitetului Sindical, de la 03 octombrie 2019.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a conchis că este întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la respingerea acțiunii, or, la concedierea Liudmilei Mrug în legătură cu reducerea statelor de personal, angajatorul a respectat procedura prevăzută de lege în acest sens.

La data de 27 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Liudmila Mrug a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 05 martie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului s-a invocat interpretarea în mod eronat a legii de către instanța de apel.

Recurenta consideră că directorul SA „Drumuri-Rîșcani” unipersonal a luat decizia de a lichida subdiviziunea Șaptebani, fără acordul organelor superioare. Mai mult ca atât, în realitate subdiviziunea nu a fost lichidată, până în prezent pe teritoriul acesteia intră și ies utilaje tehnice și este cert că cineva muncește în această subdiviziune.

La data de 30 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Liudmila Mrug a mai depus o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 15 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 05 martie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În susținerea acestui recurs, Liudmila Mrug a invocat că la Curtea de Apel Bălți nu a fost reprezentată de un avocat, deoarece nu a avut posibilitate financiară de a încheia un contract de asistență juridică, însă instanța de judecată nu a solicitat Oficiului teritorial al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat să desemneze un avocat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 15 septembrie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Liudmilei Mrug la data de 06 octombrie 2020 conform scrisorii de însoțire nr. 16647 (f.d. 109) și a fost recepționată la 12 octombrie 2020 (f.d. 11).

Astfel, recursurile, declarate la 27 noiembrie 2020 și 30 noiembrie 2020, sunt în termen.

La 22 decembrie 2020, copia recursurilor a fost expediată în adresa intimatei SA „Drumuri-Rîșcani”, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 125).

La 18 ianuarie 2021 SA „Drumuri-Rîșcani” a depus referință, indicând că prin dispoziția directorului a fost aprobat ordinul nr. 45/2A din 24 mai 2019 de închidere a

subdiviziunii din. s. Șaptebani, deoarece nu mai era oportună activitatea acesteia, drumurile cu destinație locală care erau deservite de această subdiviziune trecând la autoritatea publică locală. În prezent sectorul din s. Șaptebani nu funcționează, toate mecanismele și lucrătorii au fost transferați la Rîșcani, a rămas tehnică care a fost utilizată și trecută la metal uzat.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Liudmila Mrug nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de Liudmila Mrug asemenea aspecte nu se regăsesc.

Cu referire la argumentul invocat în recurs de către Liudmila Mrug precum că nu a fost asigurată cu avocat din oficiu, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că atât în cererea de apel, cât și în ședința de judecată, recurenta nu a solicitat desemnarea unui avocat.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Liudmila Mrug, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Liudmila Mrug se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic